

die promotie gemaakt heeft, *f* 730.—; op het 46ste jaar resp. *f* 680.— en *f* 930.—. Voor het pensioen tellen de Indische jaren dubbel. Na 30 dienstjaren kan men op het 50ste jaar pensioen aanvragen. Heeft men op het 50ste jaar nog geen 30 dienstjaren, dan moet men deze eerst halen. Heeft men de 30 dienstjaren reeds bijv. op het 45ste jaar, dan moet men dienen tot het 50ste jaar, vóór gepensionneerd te kunnen worden. Het pensioen is meestal ongeveer *f* 2600.— Voor de enkele hoofdofficieren is het hooger. Het weduwenpensioen voor den rang van officier van gezondheid der 1ste klasse is *f* 500.—; de verplichte jaarlijksche premie bijna *f* 150.—.

Particuliere praktijk is uitgesloten; alleen in uithoeken van den Archipel heeft men sporadisch een consult. Detacheering bij een hospitaal, als havenarts of bij gouvernementsinstellingen bestaat niet. Men behandelt geen vrouwen en kinderen.

Het aanzien tegenover de scheepsofficieren wordt van hoogerhand laag gehouden. Aan het hoofd van de officierstafel kan geen officier van gezondheid plaatsnemen, ook al is hij kapitein, en de oudste scheepsofficier — aan het hoofd — maar luitenant en twintig jaar jonger in leeftijd. Uitzondering is toegestaan als de oudste scheeps officier kort afwezig is. Bij iets langere afwezigheid wordt de officier van gezondheid weder geweerd. Zijn er twee tafels, dan kan de officier van gezondheid ook niet de tweede tafel presideeren, wel daaraan plaatsnemen; aan het hoofd zit de tweede scheepsofficier.

Het gezelschappelijk gedrag is onderworpen aan de contrôle van den oudsten scheepsofficier, hoe jong deze ook mag zijn. Het komt voor, dat een jongmensch van 25 jaar officiëel belast is met het toezicht op den officier van gezondheid, oud 45 jaar. Deze collega mag dit toezicht niet als kwetsend of in strijd met den eerbied voor superieuren beschouwen. Vele marine-artsen hebben ernstige grieven. Om objectief te blijven, worden voorbeelden niet aangehaald.

Voor velen,

D. A. ARENDS.

L. K. GARF.

W. REELINGH.

Off. v. Gez. 1ste kl. K. N. M.

Soerabaja,
Augustus 1917.

VOORGESTELDE WIJZIGING HUISHOUELIJK REGLEMENT.

Teneinde te voorkomen, dat de lezers, tengevolge van het artikel van dr. DIAMANT in het vorige nummer, in de meening gaan verkeeren, dat iedere groep in de Maatschappij, die zich, evenals de specialisten, zelfstandig gaat organiseren, stem in de hoofdbestuursvergadering zou krijgen en het recht van referendum, maakt ondergeteekende er op opmerkzaam, dat uitsluitend de artt. 205—212 van het nieuwe hoofdstuk XIII de rechten en plichten van alle bijzondere organisaties bevatten. Het is niet noodzakelijk, dat later in te stellen organisaties dezelfde rechten krijgen, als aan de organisatie der specialisten in de artt. 213—216 worden toegekend. Het thans voorgestelde art. 25*a* zegt dan ook zeer duidelijk, dat in het huishoudelijk reglement voor elke nieuwe organisatie bepaald moet worden of en, zoo ja, op welke wijze deze in het hoofdbestuur vertegenwoordigd zal zijn.

Dordrecht, 22 December 1917.

A. C. VAN BRUGGEN.

DE VOEDINGSTOESTAND DER AMSTERDAMSCHER SCHOOLKINDEREN.

Ik heb reeds gezegd (bldz. 2129), dat ik persoonlijk aan individueele groeiwaarden grooter beteekenis toeken, dan aan die, verkregen uit gemiddelden van verschillende kinderen in opvolgende levensjaren. Als HEYNSIUS VAN DEN BERG het intusschen zoo erg onbegrijpelijk blijft vinden, dat op de laatste manier in het rapport 1917 werd te werk gegaan, moet ik wel aannemen, dat hem onbekend bleef, dat QUÉTELET, BOWDITCH, PAGLIANI, ROBERTS, AXEL KEY en tal van anderen hun groeiwaarden evenzoo berekenden.

Als HEYNSIUS VAN DEN BERG van het telkens wisselen van het door ons ingenomen standpunt spreekt, ben ik blijkbaar met mijn desbetreffende toelichting, bldz. 2129, tweede alinea, nog niet duidelijk genoeg geweest. Maar hoe kon hem ontgaan, dat